

požaduje od Itálie, nelze pochopit důvody k uplatnění paušálních oprav, které jsou každopádně nepřiměřené a nadměrné. Z toho kromě zjevného nedostatku odůvodnění vyplývá také porušení zásady proporcionality.

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení podstatných náležitostí (článek 269 SEU, dříve článek 253 ES) z důvodu nedostatku odůvodnění. Porušení zásady proporcionality. Porušení čl. 6 odst. 3 SEU z důvodu porušení zásadních zásad legitimního očekávání, právní jistoty, zákazu zpětné působnosti základních norem. Porušení čl. 32 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1). Porušení zásady „ne bis in idem“.

Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Komise po zahájení šetření v roce 2003 uplatnila opravu vůči členskému státu za finanční rok 2003 za organizaci systému vymáhání pohledávek ze strany platebních subjektů, vypočítanou z hodnoty případů, o nichž v dané době nerozhodla ani sama Komise, při uplatnění ustanovení Společenství platných v rozhodné době. Tyto případy pak byly Komisí posouzeny tak, že se na ně vztahuje nová právní úprava a byly tedy podřízeny pravidlu zvanému 50-50 zavedenému nařízením (ES) č. 1290/05. Dotčená finanční oprava je protiprávní v tom, že členskému státu automaticky ukládá úhradu 50 % dotčených částek na základě čl. 32 odst. 5 nařízení (ES) 1290/05, protiprávně uplatněného se zpětnou účinností na šetření o vymáhání pohledávek, jehož předmětem byla v zásadě „situace zjištěná v roce 2002/2003“, jak výslovně připustila sama Komise. Krom toho, pokud jde o případ, který byl předmětem kontroly, byla již italskému státu nařízena 50 % finanční oprava podle článku 32 nařízení č. 1290/05 rozhodnutím Komise K(2007) 1901 ze dne 27. dubna 2007. Napadeným rozhodnutím tak Komise uplatňuje na tyto případy a na základě těchto žalobních důvodů dodatečnou finanční opravu dosahující 100 % výše nevyžádovaných pohledávek. Je tedy protiprávní a nepřiměřené ukládat po několika letech dodatečnou 50 % sankci v jasném rozporu se zásadou „ne bis in idem“.

- 3) Druhý žalobní důvod vychází ze zániku sankční pravomoci Komise. Uplynutí přiměřené lhůty k uzavření dotčeného šetření. Porušení čl. 32 odst. 5 nařízení ES č. 1290/05. Porušení zásady „ne bis in idem“.

Podpůrně k druhému žalobnímu důvodu, pokud by čl. 32 odst. 5 nařízení (ES) č. 1290/05 použitý se zpětnou působností na dotčená šetření měl být považován za procesní normu, se žalobkyně dovolává protiprávnosti výše uvedené opravy z důvodu uplynutí čtyřleté promlčecí lhůty k výkonu sankční pravomoci Komise. Dále se žalobkyně dovolává uplynutí přiměřené lhůty pro dotčená šetření. Jelikož uvedená šetření nebyla uzavřena v přiměřené lhůtě (od jejich zahájení uplynulo přibližně osm let), utrpěl již státní rozpočet značnou finanční škodu z důvodu paušálního opravného rozhodnutí Komise K(2007) 1901 ve výši 50 % v těch případech, které jsou rovněž předmětem napadeného rozhodnutí v jasném rozporu se zásadou „ne bis in idem“.

Žaloba podaná dne 21. ledna 2011 — Itálie v. Komise

(Věc T-45/11)

(2011/C 80/55)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: P. Gentili, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— Zrušit rozhodnutí Komise K(2010)7893 v konečném znění ze dne 10. listopadu 2010 doručené Italské republice dopisem ze dne 11. listopadu 2010 SG-Greffé (2010) D/18018, kterým se odmítá postoupení věci COMP/M.5960 — Crédit Agricole/Cassa di Risparmio della Spezia/Agenzie Intesa Sanpaolo.

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je namířena proti rozhodnutí Komise, kterým se zamítá žádost italského úřadu pro hospodářskou soutěž o postoupení podle článku 9 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1, Zvl. vyd. 08/03, s. 40), přezkumu spojení oznámeného Komisi, kterým Crédit Agricole S.A. získal výlučnou kontrolu nad společností Cassa di Risparmio della Spezia S.p.A., v současnosti kontrolovanou společností Intesa Sanpaolo, a to prostřednictvím společnosti Cassa di Risparmio di Parma e Piacenza S.p.A. kontrolovanou společností Crédit Agricole S.A.

Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává pěti žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod se týká porušení článku 9 nařízení (ES) č. 139/2004 tím, že Komise považovala žádost o postoupení za opožděnou a neodůvodněnou.
- 2) Druhý žalobní důvod se týká porušení čl. 9 odst. 2 písm. a) a b) a odst. 3 prvního pododstavce písm. b) a druhého pododstavce nařízení (ES) č. 139/2004, a rovněž nedostatku odůvodnění.

Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Komise nesprávně považovala za důležité, že po spojení nedošlo ke změně tržních podílů. Crédit Agricole nabude svých tržních podílů díky spojení, a nikoli vnitřní expanzí, jak to učinila společnost Intesa Sanpaolo před spojením. Provinční trh maloobchodních bankovních služeb tudíž nebyl ovlivněn.

- 3) Třetí žalobní důvod se týká porušení čl. 9 odst. 2 písm. a) a b) a odst. 3 prvního pododstavce písm. b) a druhého pododstavce nařízení (ES) č. 139/2004, a rovněž nedostatku odůvodnění.

Žalobkyně má za to, že v rozporu s tvrzením Komise provinční trh bankovních služeb existuje: uživatelé těchto služeb nejsou ochotni se přemísťovat a pro ostatní poskytovatele je obtížné proniknout na přesycený provinční trh. Existoval tedy omezený trh, který nepředstavuje podstatnou část společného trhu.

Čtvrtý žalobní důvod se týká porušení čl. 9 odst. 2 písm. a) a b) a odst. 3 prvního pododstavce písm. b) a druhého pododstavce nařízení (ES) č. 139/2004, a rovněž nedostatku odůvodnění.

V tomto ohledu žalobkyně namítá, že Komise nezohlednila řízení o porušení zahájené úřadem pro hospodářskou soutěž proti Crédit Agricole a Intesa Sanpaolo, které tudíž z hlediska účinků na trh musí být považovány za spřízněné a nekonkurující si strany.

Pátý žalobní důvod se týká porušení článku 1 a čl. 9 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 139/2004, a rovněž zásad subsidiarity a proporcionality.

Žalobkyně je toho názoru, že spojení nemá žádný význam na úrovni Společenství a že národní úřad pro hospodářskou soutěž byl schopen o tomto spojení rozhodnout. Komise měla postoupit alespoň část operace týkající se provinčních trhů uvedených v rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 24. ledna 2011 — Deutsche Lufthansa a další v. Komise

(Věc T-46/11)

(2011/C 80/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deutsche Lufthansa AG (Kolín nad Rýnem, Německo), Lufthansa Cargo AG (Kelsterbach, Německo) a

Swiss International Air Lines AG (Basilej, Švýcarsko) (zástupci: S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou a A. Israel, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

— zrušit články 1 až 4 napadeného rozhodnutí;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 7694 v konečném znění ze dne 9. listopadu 2010 ve věci COMP/39.258 — Letecká nákladní doprava v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně čtyři žalobní důvody:

1) První žalobní důvod: Napadené rozhodnutí porušuje čl. 11 odst. 2 a čl. 11 odst. 1 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací v rozsahu, v němž se odvolává na kontakty mezi soutěžiteli, které se uskutečnily ve Švýcarsku;

2) Druhý žalobní důvod: Napadené rozhodnutí porušuje čl. 1 odst. 2 nařízení č. 3975/87⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se odvolává na kontakty mezi soutěžiteli, které se uskutečnily před 1. květnem 2004 v soudní pravomoci mimo EHP, za účelem prokázání následujícího:

— porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP za účasti evropských leteckých společností (včetně žalobkyň) před 1. květnem 2004;

— původ jediného a trvajících protiprávního jednání před 1. květnem 2004 za účelem stanovení zahájení protiprávního jednání bezprostředně po tomto dni;

3) Třetí žalobní důvod: Napadené rozhodnutí porušuje článek 101 SFEU, článek 53 Dohody o EHP a článek 8 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací v rozsahu, v němž jsou kontakty mezi soutěžiteli, které se uskutečnily v soudní pravomoci mimo EHP, charakterizovány jako součást téhož jediného a trvajících protiprávního jednání s kontakty mezi soutěžiteli, které se uskutečnily na úrovni hlavního sídla;